

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/252/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214763
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712214763.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova ul. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421 so sídlom Grösslingova 4, 811 09, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu súdu 27.9.2012 domáhal vo vzťahu k žalovanému náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275 eur. V odôvodnení uviedol, že žalobca, ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 5330041 dlžníkom: T. R., F.. X.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 7530/2009. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mieste a vecne príslušnému okresnému súdu (Okresný súd Martin) a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žaloba na označenie exekučnej veci uviedol všetky informácie, ktoré sú mu známe, pretože exekučný súd žalobcovi neoznámil spisovú značku exekučného konania. Žalobca v danej veci poukázal na ust. § 44 ods. 2 exekučného poriadku, platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, podľa ktorého bolo povinnosťou exekučného súdu podľa žalobcu súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.9.2009 rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, omeškanie viac ako 5 mesiacov. Ako dôkaz navrhol pripojiť súdny spis exekučného súdu, teda Okresného súdu Martin založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným, teda žalobcom a vyššie menovaným povinným pre vymoženie peňažnej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 5330041. Zároveň žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu. Exekučný súd mu neoznámil spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

Žalobca poukázal na to, že sa ako poškodený dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Žalobca postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko v predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by

umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca v tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo teda vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky sumu 125 eur. Zároveň si žalobca uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil, neskorým ukončením procedúry udelenia poverenia na vykonanie exekúcií súdnym exekútorom exekučným súdom, oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám: zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvencie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho konkrétnych nárokov a základných práv. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Ďalej žalobca poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, úplne zbytočné a právne nezodpovedné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania sumu 275 eur za celých 5 mesiacov. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu SR, teda 660 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 Eur za mesiac.

Žalobca uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby však žalovaný na žiadosť pozitívne nereagoval. Poukázal na to, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v inom súdnom spise. Ako dôkaz na preukázanie týchto tvrdení navrhol aj pripojenie spisu Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobcu a na náhradu škody uplatňovanej v tomto konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca požadoval, aby súd medzitýmnym rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine OSP rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 5330041 dlžníkom (povinným) Blažej Večerek,

nar. 3.11.1976 v zákonom stanovenej lehote, a následne, aby súd rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 275 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V predmetnej žalobe žalobca uviedol, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Martin by porušovalo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Preto žalobca v zmysle ust. § 12 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žiada, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Martin sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer veci a k účastníkom konania.

Vzhľadom na zmätočnosť vyjadrenia žalobcu v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti, žalobca bol listom zo dňa 17.10.2012 (č. I. 7) vyzvaný, aby súdu oznámil, či vzniesol v predmetnej žalobe námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin a v prípade, že áno, aby konkretizoval vznesenú námietku zaujatosti v zmysle ust. § 14 a 15a OSP. Podaním doručeným súdu 2.11.2012 (č. I. 12) žalobca uviedol, že na výzvu odpovedá nasledovne: „Žalobca nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 OSP“. Z úradného záznamu (č. I. 14) je zrejmé, že zákonný sudca v predmetnej veci konštatoval, že sa vo veci necíti byť zaujatý, a to ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania alebo k ich zástupcom.

Uznesením č. k. 15C/252/2012-16 zo dňa 21.11.2012 bol žalobca vyzvaný, aby svoje podanie doplnil v lehote 10 dní, a to tak, že predloží súdu kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie príslušného nároku na náhradu škody, dôkaz o tom, kedy túto žiadosť doručil Ministerstvu spravodlivosti SR a potvrdenie o tom, ako bola žiadosť o predbežné prejednanie vybavená. Podaním doručeným 12.12.2012 (č. I. 23) zaslal žalobca odpoveď na predmetné uznesenie. Jeho súčasťou bola aj fotokópia sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č. I. 23a), kde prílohou tohto sprievodného listu bol aj zoznam žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č. I. 23b až 23c), súd zažurnalizoval do spisu len výňatok zo zoznamu týchto žiadostí týkajúci sa Okresného súdu Martin.

Uznesením č. k. 15C/252/2012-24 zo dňa 16.1.2013 súd podanie žalobcu zo dňa 21.9.2012 odmietol, nakoľko nemal preukázané, že žalovaný nárok, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní, žalobca predbežne prejednal s Ministerstvom spravodlivosti SR, resp. podal na Ministerstve spravodlivosti žiadosť o prerokovanie tohto nároku, a či je tento nárok totožný s nárokom uplatňovaným v tomto konaní. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca odvolanie (č. I. 30). Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5Co/128/2013-51 zo dňa 4.4.2013 uznesenie okresného súdu o odmietnutí podania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline uviedol, že žalobca podal námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin, preto okresný súd bude postupovať v súlade s ust. §16 OSP a po vyjadrení všetkých sudcov, spis predloží na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Ďalej uviedol, že okresný súd nesprávne postupoval, pokiaľ nedostatok podmienky konania kvalifikoval ako nedostatok náležitosti podania a mal postupovať podľa ust. § 104 a nasl. OSP. Okresný súd spis opätovne preložil s námietkou zaujatosti, ktorú mal podať podľa krajského súdu žalobca, a to na krajský súd. Krajský súd v Žiline podaním doručeným súdu 27.5.2013 č. k. 8NcC/382/2013-60 uviedol, že sudkyňa, ktorej vec bola pridelená sa vyjadrila, že sa necíti byť zaujatá vo veci, žalobca uviedol vo svojom vyjadrení, že nepodáva námietku zaujatosti, preto krajský súd mal za to, že námietku zaujatosti nevzniesol.

V súvislosti s právnymi závermi, ktoré boli vyslovené v uzneseniach Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach, súd vyzval žalovaného, aby súdu oznámil, či a kedy bola žalobcom podaná písomná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 a 16 zákona č. 514/2003 Z. z., pod akou spisovou značkou sa u nich konanie vedie, a či bol tento nárok žalobcu predbežne prerokovaný, prípadne, či sa o ňom rozhoduje. Spolu s touto žiadosťou bola zaslaná žalovanému aj žaloba (č. I. 62,63).

Žalovaný podaním zo dňa 23.5.2013 (týka sa aj ďalších konaní vedených v senáte 15C) uviedol, že boli doručené žiadosti žalobcu, viac ako 43 000 s tým, že neposkytol žalobca v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, a preto nepovažuje nárok žalobcu za predbežne prerokovaný. Pokiaľ ide o posúdenie, či každý konkrétny uplatnený nárok bol aj obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, žalovaný zdôrazňuje, že dôkazné bremeno v smere preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane žalobcu a nemôže zaťažovať žalovaného, ktorý nemôže jednoznačne potvrdiť, že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie (č. I. 64).

Okresný súd preto vyzval opätovne žalobcu na odstránenie nedostatku podmienky konania podľa § 104 ods. 2 OSP (č. I. 65), aby súdu doručil kópiu žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku

v konkrétnej veci, s totožnou výškou škody a ohľadne totožného dlžníka, ktorá mala byť doručená Ministerstvu spravodlivosti SR. Na výzvu žalobca riadnym spôsobom nereagoval. Preto súd Uznesením č. k. 15C/252/2012-71 zo dňa 8.8.2013 konanie zastavil, nakoľko nemal preukázané, že žalovaný nárok, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní, žalobca predbežne prejednal s Ministerstvom spravodlivosti SR, resp. podal na Ministerstve spravodlivosti žiadosť o prerokovanie tohto nároku, a či je tento nárok totožný s nárokom uplatňovaným v tomto konaní. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline, uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia č. k. 5Co/484/2013-91 zo dňa 11.11.2013 krajský súd konštatoval, že aj v prípade neodstránenia nedostatkov žiadosti, by v zmysle ust. § 16 ods. 2 vety za bodkočiarkou zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde, preto obsah žiadosti o predbežné prerokovanie nebol rozhodujúci.

Okresný súd vychádzajúc z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline, kedy krajský súd vyslovil názor, že žalobca preukázal podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného, pokračoval v konaní o uplatnenom nároku žalobcu a vo veci vytýčil pojednávanie na deň 5.2.2014.

Podaním doručeným súdu 21.10.2013 (č. l. 94) zaslal žalovaný vyjadrenie k žalobnému návrhu. Žalovaný uviedol, že toto vyjadrenie je relevantné pre všetky konanie vo veciach spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti žalovanej v senáte 15C. Žalovaný vo vyjadrení uplatnil procesné námietky, konanie vykazuje nedostatky, a to zmätočnosť podania. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca jednak namieta nezákonné rozhodnutie, a to rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zároveň namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietáhov. Podľa žalovaného pri úspešnom uplatnení nároku na náhradu škody musia byť splnené tri podmienky súčasne, a to: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Čo sa týka rozhodnutia o poverení exekútora po - 15 dňovej lehote, tak k tomu žalovaný uviedol, že z ust. § 44 ods. 2 exekučného poriadku, účinného od 1.6.2011 vyplýva skutočnosť, že 15- dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Uvedené znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15- dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pred 1.6.2011 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehote neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ak nesprávnym úradným postupom má byť podľa žalobcu zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným nesprávnym postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Nakoľko z citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., konkrétne ust. § 6 ods. 1 je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnuté, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež nie je na mieste posudzovať. Žalobca ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu. V tomto smere žalovaný poukázal na viaceré uznesenia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú

vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Žalovaný považuje za nevyhnutné v pravom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 exekučného poriadku, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15 - dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) exekučného poriadku), ak ho súd nepoverí, 15- dňová lehota neplatí. Žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažností, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaný má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Zároveň žalovaný poukázal aj na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote. Lehota na uplatnenie tohto nároku (premĺčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia buď 15- dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premĺčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15- dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009, resp. pri ktorom došlo k uplynutiu 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Ďalej sa žalovaný vyjadroval k materiálnej škode, ako aj k nemajetkovej ujme. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. považuje žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby súd žalobu proti žalovanému v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania s tým, že žalovaná si uplatňuje právo na náhradu trov konania. Predmetné vyjadrenie bolo zaslané právnenému zástupcovi žalobcu poštou (č. I. 103 súdneho spisu) tak, aby sa mohol s ním oboznámiť ešte pred vykonaním nariadeného pojednávania.

Súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP (ďalej len „OSP“) konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 5.2.2014 v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovaného. Žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' a žiadal, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti (č. I. 113). Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním doručeným súdu 31.1.2014 (č. I. 110) požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu, žiadal, aby súd v prejednávanej veci nepokračoval, nakoľko v konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Poukázal na skutočnosť, že mu doposiaľ neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu. Súd predmetnú žiadosť nepovažoval za dostatočné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok zrozumiteľne a určite stanovuje, akým spôsobom, a z akých dôvodov je možné ospravedlniť termín pojednávania. Preto vo veci pojednával a rozhodol. Tieto skutočnosti oznámil e- mailom právnenému zástupcovi žalobcu v súlade s ust. § 119 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (č. I. 114).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17Er/4439/2009 a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/4439/2009 súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 14.9.2009 podal na Okresný súd Martin žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na exekútorskom úrade pod sp. zn. EX 7530/09 vo veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: Blažej Večerek, r. č. 761103/7687, Sucháčkova 4408/9, 036 01 Martin pre vymoženie sumy 1627,50 eur s príslušenstvom, a to na základe rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15Cb/136/2006 a návrhu na vykonanie exekúcie . Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. k. 17Er/4439/09 dňa 25.9.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 7.10.2009.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení ku dňu vzniku žalobcom tvrdenej škody, ktorú žalobca odvodzuje od skutku, ktorý sa stal pred 1.1.2013 /ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z./ štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 9 ods. 1 považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Súd na základe tvrdení žalobcu vedených v návrhu zistil, že tento si uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275 eur, ktorému mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin. Nesprávneho úradného postupu sa mal Okresný súd dopustiť tým, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonnej lehote. Súd preto v zmysle ust. zákona č. 514/2003 Z. z. zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne, a to:

- 1) Nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o udelení poverenia
- 2) Vznik škody
- 3) Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až potom, čo písomne požiadal príslušný orgán, teda v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie žiadosti o odškodnenie a

tento orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Vychádzajúc z ust. § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s právnymi názormi, ktoré boli vyslovené v uzneseniach Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach, súd konštatuje, že bolo preukázané, že žalobca dňa 25.9.2012 písomne požiadal príslušný orgán, teda Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku. Doručenie žiadosti potvrdil aj žalovaný v podaní zo dňa 23.5.2013. Žalovaný uvádzal, že žalobca mu neposkytol súčinnosť, lebo žiadosť nemala požadované náležitosti, obsah žiadosti nebil však rozhodujúci. Podľa súdu nejde o predčasne uplatnený nárok na súde, keď v čase rozhodovania súdu už uplynula 6-mesačná lehota, v ktorej príslušný orgán na základe písomnej žiadosti poškodeného mohol nárok na náhradu škody uspokojiť a súd nemal preukázané, že nárok žalobcu na náhradu škody alebo jej časti bol do jeho rozhodnutia uspokojený.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené rozhodnutie , ktorým mu bola spôsobená škoda, to neplatí ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Pri posudzovaní námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný vo vyjadrení k veci, súd vychádzal z tohto, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 14.9.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 25.9.2009, doručené bolo súdnemu exekútorovi dňa 7.10.2009. Je potrebné poukázať na to, že žalobca ako oprávnený koná v súčinnosti so súdnym exekútorom povereným vykonaním exekúcie. Najneskôr dňom doručenia poverenia, t. j. dňom 7.10.2009 sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ktorá mu mohla vzniknúť tým, že súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií do 15- dní od doručenia tejto žiadosti. Návrh na súd bol podaný 27.9.2012, a preto súd mal za to, že návrh na začatie konania bol v predmetnej veci podaný včas a námietka premlčania je nedôvodná.

Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Ako dôkaz na podporu svojich tvrdení o vzniku prietahov v konaní žalobca navrhol pripojenie súdneho spisu exekučného súdu v exekučnej veci navrhovateľa proti povinnému Blažej Večerek, nar. 9.3.1976 pre vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. 5330041, č. EX 7530/09. Pokiaľ žalobca v návrhu na začatie konania uvádzal, že nemôže označiť spisovú značku exekučného konania, pretože mu ju súd neoznámil, tak ide o nepravdivé tvrdenie, nakoľko spisová značka predmetného exekučného konania bola uvedená na uznesení exekučného súdu, ktorým bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, a ktoré bolo žalobcovi riadne doručené. Súd vlastným šetrením zistil, že ide o exekučné konanie vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Er/4439/2009. Z uvedeného exekučného spisu bolo preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 14.9.2009 podal na Okresný súd Martin žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na exekútorskom úrade pod sp. zn. EX 7530/09. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. k. 17Er/4439/2009 dňa 25.9.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 7.10.2009.

Podľa žalobcu k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 5 mesiacov. Z pripojeného exekučného spisu jednoznačne vyplýva, že exekučný súd rozhodol v lehote 11 dní po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd ma za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal riadne. Všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s Exekučným poriadkom. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prietahy v exekučnom konaní - teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov, ako bolo vyššie konštatované, pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd preto návrh žalobcu, ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej. Súd určuje rozsah a mieru, v ktorej sa dokazovanie vykoná. Súd však nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastníci v priebehu konania navrhli a princíp voľného hodnotenia dôkazov v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci súd umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

V návrhu na zrušenie pojednávania (č. I. 110) žalobca uviedol, že v prípade, že ide o žalobu agendy ISTINA RS, na preukázanie skutočností, že postup exekučného súdu je nesprávny (v rozpore so zákonom), nechal žalobca spracovať znalecký posudok znalcom v odbore 330000-Právne vzťahy k cudzine, odvetví 330300-Európske právo, ktorý zodpovie na otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EÚ. Znalecký posudok navrhuje ako dôkaz zo zásadnou povahou a žiada, aby bol súdom po spracovaní vykonaný. Toto konanie sa takejto žaloby netýka, a preto sa súd týmto návrhom vôbec nezaoberal.

V súvislosti s ďalším návrhom právneho zástupcu žalobcu na doplnenie dokazovania, ktorý uviedol v návrhu na zrušenie pojednávania, a to že mal zadať objednávku na

spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslí výšku vzniknutej škody v dôsledku žalobe opísaných skutočností, za ktoré zodpovedá žalovaný. Vypracovaný znalecký posudok po jeho vyhotovení predloží, pričom žiada, aby o obsah tohto znaleckého posudku bolo doplnené dokazovanie vykonané v tomto konaní. Súdu nie je zrejmé, a žalobca to nepreukázal, či žalobca už zadal objednávku, kedy bude tento znalecký posudok vyhotovený, a teda nemal preukázanú vôbec jeho existenciu. Tento návrh na doplnenie dokazovania súd zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo podané vo veci samej si uplatnil náhradu trov konania, preto mu ich súd na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 5.2.2014 priznal. Tieto si však nevyčíslil v zákonom stanovenej lehote a ani z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplynuli. Preto mu súd v súlade s ust. § 151 ods. 2 OSP náhradu trov konania nepriznal a v takomto prípade súd nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo na pojednávaní dňa 5.2.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.